

Professorns anteckningsbok

Ett äventyr till Call of Cthulhu Sverige

av Patrik Centerwall

Illustrationer: Sandra Petojevic

och arkivbilder

Sammanfattning

Det här äventyret utspelar sig under jubileumsutställningen i Göteborg 1923, i samband med Albert Einsteins besök.

Utredarna kommer att komma över Einsteins anteckningsbok, där det bland annat finns noteringar från när professorn på vägen till Göteborg träffade en Yitier, med vilket han hade ett mycket intressant samtal (utan att få reda på vem eller vad personen egentligen var såklart).

Med hjälp av dessa anteckningar kan man förenkla genomförandet av ritualen Tidsportal och just därför vill stormästaren i den ockulta sammanslutningen *Vasa Estoreriska Orden* komma över boken, vilket han också kommer göra förr eller senare - frågan är naturligtvis hur det påverkar utredarna och på vilket sätt han kommer över anteckningsboken.

Utredarna kommer antingen på egen hand eller genom kontakt med en tysk väktarsekt få information om vad det är för ritual han ska genomföra och troligen försöka stoppa

den - särskilt som om det verkar att det som stormästaren försöker göra också lockar till sig en varelse som man verkligen inte vill stöta på - nämligen en Tindaloshund (och om någon skulle tycka att jag tänjer på hur Tindaloshunden fungerar enligt reglerna så ber jag att få påpeka att ingen - särskilt inte de som skrivit regelböckerna - har överlevt ett möte med en Tindaloshund och därför inte säkert kan säga hur de faktiskt reagerar).

Jubileumsutställningen 1923

Sommaren 1923 firade Göteborg sitt 300-årsjubileum (dock två års försenat, vilket ju lustigt nog upprepades hundra år senare när Covid-19 pandemin gjorde att 400-årsjubilet förlades till 2023).

I samband med jubileet uppfördes många i dag klassiska institutioner i Göteborg som konstmuseet på Götaplatsen, Botaniska Trädgården och Naturhistoriska museet. Men det mest spektakulära var den stora jubileumsutställningen, som låg bakom Götaplatsen och sträckte sig över Korsvägen och Lisebergs landeri. Det var nästan lika stort som den ursprungliga staden och var ett sagolikt område fyllt med utställningshallar, stora tempel, en gigantisk restaurang och ett nöjesfält. I stort sett allt utom nöjesfältet revs, och det sistnämnda fick sedermera namn efter landeriet där det låg: Liseberg.

Ingången till jubileumsutställningen låg vid Götaplatsen, där den glade besökaren först köpte sin biljett i utställningens sekretariatbyggnad och sedan gick in genom en förvånansvärt liten och trång trätunnel.

Den första delen av utställningen kallades för Långa gården och bestod av fyra utställningshallar i två block. Här fanns till exempel en kulturhistorisk utställning där bland annat en romansk kyrka hade byggts upp.

Långa gården gick sedan över i Stora gården. Här fick besökaren gå mellan två minareter som sträckte sig 60 meter upp i skyn, den ena prydd med ett lejon, den andra med en krona (kopior av dessa minareter står i dag vid entrén till Liseberg). Stora gården låg där i dag hittar Renströmsparken med Göteborgs universitetsbiblioteket och Humanistiska institutionen.

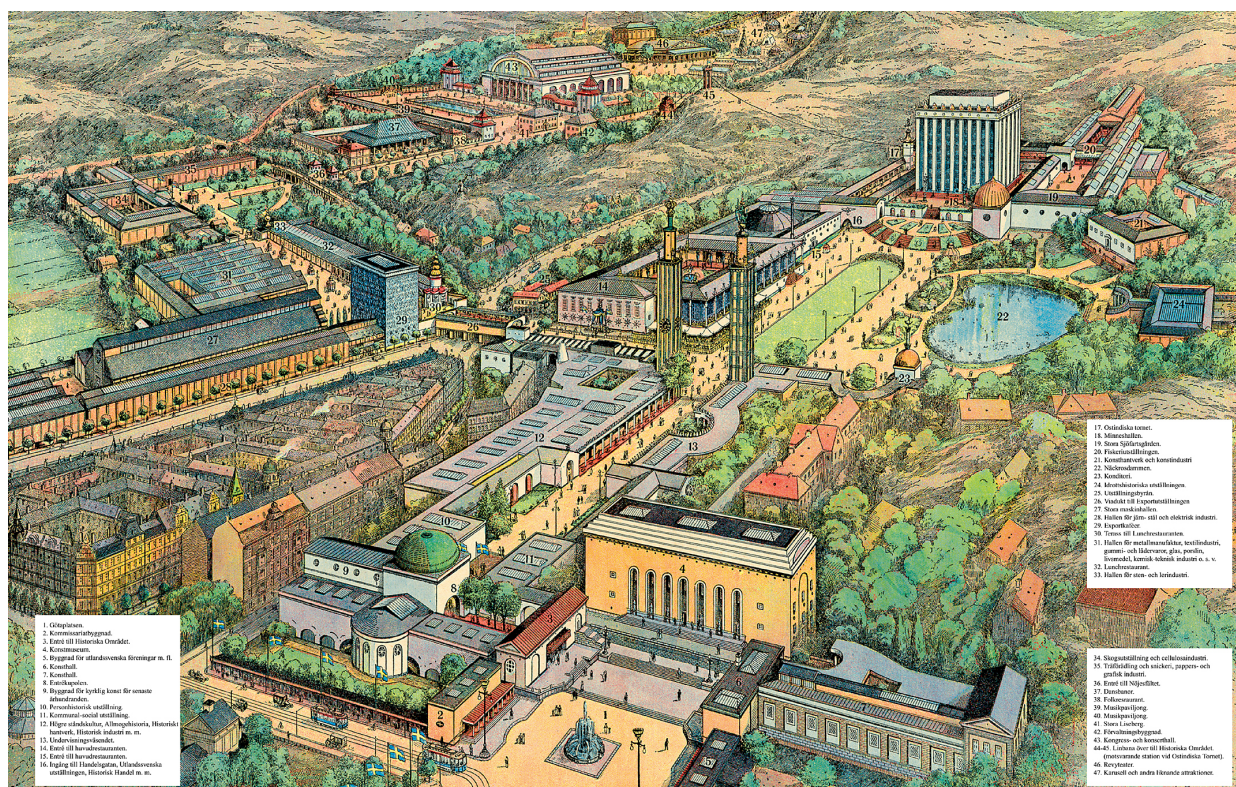
Här fanns under jubileumsutställningen dels en behaglig park vid Näckrosdammen där bland annat en idrottsutställning låg i en tempelliknande byggnad.

Men Stora gården utmärktes kanske framförallt av Huvudrestaurangen och Minneshallen. Huvudrestaurangen påstods

vara den största i Europa. Det fanns plats för 3600 middagsgäster och hade en fest- och danslokal som rymde 1000 personer.

Minneshallen låg längst upp i parken och var en imponerande byggnad. Formad som ett grekiskt tempel med stora kolonner, dekorerat med tolv flaggor med stadens emblem från olika epoker. I minneshallen fanns också den Gyllene boken i vilken besökare kunde skriva sitt namn.

Via en gångbro, fylld av affärer, kunde besökaren sedan gå vidare till Exportfältet där montrar, butiker och restauranger låg kring det krokanformade Pommactornet. Den mest välbesökta attraktionen i Exportfältet var Stora Maskinhallen (som låg ungefär där Svenska Mässan ligger i dag). Maskinhallen var fylld med stora som små maskiner som visade upp dåtidens teknik i en imponerande scenografi med genomtänkt pedagogik. Hallen var 190 meter lång och 35 meter bred. En anledning till att det var så välbesökt var kanske för att sommaren 1923 var väldigt regnig, men troligen också för att det fanns så mycket att se: L.M. Ericsson hade byggt en bordstelefon i jätteformat, det fanns två ånglok och ett kullager som hade två meter i diameter. Bara för att nämna några inslag.

Vetenskap och framsteg var ett stort tema under hela jubileumsutställningen och det hölls bland annat en vetenskapsfestival vilket var anledningen till att Albert Einstein kom för att hålla sin nobelföreläsning.

Men även Nöjesfältet var en populär del av utställningen - till och med så populär att det var den enda delen som gick med vinst och därför beslöt kommunledningen att den inte skulle rivas tillsammans med resten av utställningen.

För trots att det kom besökare från hela världen till Göteborg denna sommar så var alltså utställningen en förlustaffär, och det finns förvånansvärt lite bevarat från den.

Vasa Esoteriska Orden

I det här äventyret kommer utredarna att komma i kontakt med Bror Hans Bellqvist som är ordensmästare i *Vasa Estoriska Orden*. Denna sammanslutning har sina anor från slutet av 1800-talet och grundades av välbärgade medborgare i den då ganska nybyggda stadsdelen Vasastaden, som präglas av sina rejäla stenhus med stora våningar och den inbjudande allén som går genom hela Vasagatan.

Vasa Estoriska Ordens främsta syfte är att samla förbjuden litteratur och i en av våningarna finns ett bibliotek med flertalet böcker med innehåll som skulle få de flesta att rysa om de bara kom att tänka på dem.

Medlemmarna i den innersta kretsen har fri tillgång till biblioteket, men för att komma dit behövs först en lång prövoperiod som adept för att se om man är av det rätta virket och kan ta del av kunskapen utan att gå över gränsen - ty det har hänt många gånger, särskilt när sällskapet bildades av upptäcktsresanden Erik Nord och antikhandlaren Abraham Wiik.

Många adepter kommer inte så långt, men de lockas av möjligheterna till makt, kunskap och rikedom och i en tid då spiritism är populär är det många som fascineras av det som erbjuds och känner en lockelse bara att få vara med och nöjer sig med att få en blick in mot den större världen. Därför finns det många yngre och lojala adepter som gör nästan vad som helst för medlemmarna i den inre kretsen, särskilt då vissa av den också är avlönade av de förmögna män och kvinnor som styr orden.

Den nuvarande ordensmästaren heter Bror Hans Billqvist och har varit med sedan orden grundades. Bror Hans är nyligen pensionerad byrådirektör och bor ensam i en stor våning på Teatergatan, en tvärgatan till Vasagatan. I sin tjänst har han en privatsekreterare (som också är medlem i orden) och en hushållerska.

Bror Hans är en ganska försiktig man och hans ledarskap är ifrågasatt, även om det inte är någon som direkt utmanar honom och han har ett starkt stöd i änkefru Dimming (elaka tungor säger att det egentligen är änkefrun som styr och att hon såg till att han skulle bli stormästare då han är enkel att styra). Det har dock gjort Bror Hans lite paranoid, han vidtar ofta många försiktighetsåtgärder när han agerar och ser till att de adepter som är knutna till honom är mycket lojala.

Bror Hans bor ensam, han har aldrig varit gift och har inga barn. Under flera år bodde en ung adept, en Emil Nilsson, hos honom och även om det aldrig var klart vilken relation de hade så är det många som säger att Bror Hans aldrig varit så avspänd och nöjd med livet som under dessa år. Emil omkom dock för närmare tio år sedan när han blev anfallen av några rånare i närliggande Vasaparken, och det är en händelse som drabbade Bror Hans och som han aldrig riktigt kommit över.

Bror Hans har bland böckerna hittat möjligheter att öppna en portal i tiden, och har blivit besatt av tanken på att resa tillbaka för att stoppa överfallet och rädda Emil. Men han har också förstått att det är en ritual som är så krävande att han aldrig kommer klara av det.

Albert Einsteins i Göteborg

Ett av de stora dragplåstren på jubileumsutställningen var att ingen mindre än Albert Einstein höll sin Nobelföreläsning, vilket också är förklaringen att hans stjärna finns på marken när du i dag ska gå till Liseberg och passerar namn och stjärnor på alla som har uppträtt på Liseberg.

Att Albert Einstein ens kom till Göteborg berodde i första hand på att han var inbjuden av den svenske kemisten Svante Arrhenius för att delta i ett skandinaviskt naturforskarmöte som ägde rum under några dagar i juli 1923 medan jubileumsutställningen pågick. Och detta var alltså ett bra tillfälle för Einstein att hålla sin Nobelföreläsning, något som ju är ett kriterium för att motta prissumman.

Vid tillfället för prisutdelningen 1922 befann sig Einstein i Japan och kunde då inte ta emot vare sig medalj eller prispengar. Han var dock väldigt angelägen att hålla sin föreläsning, inte för att han själv behövde pengarna utan för att han hade lovat att det skulle gå direkt till hans tidigare hustru.

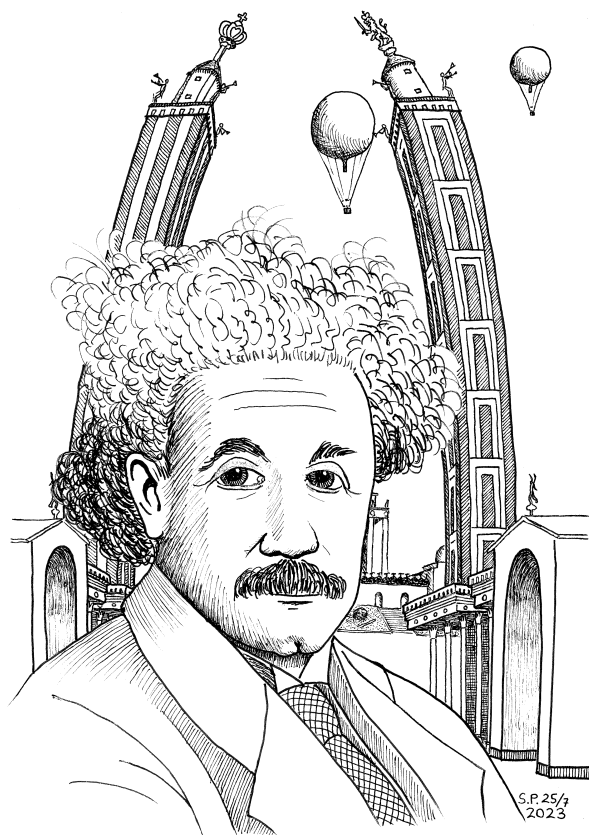
En intressant detalj är att Einsteins föreläsning blev försenad. Det var meningen att den skulle äga rum den 9 juli, men han anlände inte till Göteborg i tid. Först en dag

senare kom fram och dök då upp på den bankett som var tillägnad honom.

Den 11 juli hölls till sist föreläsningen, men det är fortfarande oklart vad förseningen berodde på. En vanlig teori är naturligtvis att han bara tagit fel på dag, en annan är att han hade nåtts av rykten att tyska reaktionärer skulle åka till Göteborg och störa föreläsningen. Att det fanns krafter i Tyskland som motverkade Einstein berodde inte bara på att han var jude - han var inte heller en helt opolitisk person. Einstein var uttalad pacifist och hävdade dessutom att vetenskapen skulle stå fri från nationalbegreppen. Det här var milt sagt inte helt populära åsikter i alla läger under 1920-talet när nationalismen grydde i många länder.

Så vad hände egentligen med professor Einstein? Varför blev han försenad?

Sanningen, ja den skulle naturligtvis de flesta människor avfärda som rent vansinne om de fick reda på den och faktum är att huvudpersonen själv kanske inte riktigt förstod vilket märkligt möte som var anledningen till hans sena ankomst.

Albert Einstein hade på vägen till Göteborg först stannat till i Köpenhamn, där han träffade Niels Bohr. Han tog båten över till Malmö och satte sig sedan som planerat på ett tåg som skulle ta honom till Göteborg. Men något hände som gjorde att han tyckte att det var viktigare att stanna på vägen i stället för att ankomma som planerat.

För i Helsingborg klev en annan man på, han presenterade sig som Petter Sundahl, och började samtala med Einstein. Mannen fick genast Einstein att bli oerhört intresserad. För det var en person om var märkligt kunnig, som ställde den ena frågan efter den andra och nämnde saker som visade på en stor

kunskap om fysik och en nästan skrämmande insikt i hur kosmos fungerar. Han ställde riktigt kritiska frågor om relativitetsteorin som nästan fick Einstein själv att tvivla på sin egen upptäckt och berättade själv saker som Einstein tyckte var oerhört fascinerande.

Det Einstein inte vet, och aldrig får reda på eller ens skulle förstå om han visste om det, är att Petter Sundahl i själva verket är en Yitier, som när han insåg vem det var som var på väg till Göteborg planerade han att möta professorn för att få en chans att samtala med honom i lugn och ro.

Frågan är ju hur Albert Einstein skulle reagera om han förstod att Petter Sundahls medvetande var övertaget av ett intellekt som färdats miljontals år i tiden, men ett är säkert: han blir bara mer och mer fascinerad av det som Sundahl berättar, särskilt när han får reda på att denne inte har någon högre utbildning (Petter Sundahl jobbade som vaktmästare tidigare - anledningen till att just hans medvetande togs över var för att Yitierna tyckte att det var en intressant möjlighet att studera människor på nära håll då Sundahl möter mycket folk i sitt arbete).

Einstein ska byta tåg i Halmstad och slår sig ner med herr Sundahl på ett kaffe. Han är så uppslukad av deras samtal att han helt

glömmer tiden. Först när han börjar bli hungrig och inser att det nog är dags att äta kvällsmat förstår han att han har missat sista tåget till Göteborg, men vad spelar det för roll efter en så här otroligt spännande dag och ett så fascinerande möte.

Sundahl har berättat saker som verkligen har fått honom att börja fundera, saker som han behöver smälta och reflektera över. Saker om universum som lät helt otroliga, men som på något sätt verkade stämma när Sundahl lade fram sina argument.

När de till sist skiljs åt så vill Einstein ge sin nye vän någon gåva och skänker helt bort sin nyskrivna föreläsning som det var tänkt att han skulle hålla i Göteborg. (Därför håller Einstein istället sin klassiska föreläsningen om relativitetsteorin när det väl blir dags - den kan han utantill).

Einstein tar in på stadshotellet i Halmstad och sitter till långt på natten och skriver ner sakerna som Sundahl har berättat för honom. Märkliga och fascinerande teorier om universum, teorier som skrämmer honom, men samtidigt gör det honom upprymd.

Det får honom framförallt att förstå mer om tidens natur och han sitter under natten och gör flera uträkningar som får honom att inse

att tidens flöde inte är absolut och han insåg att han eventuellt hade funnit en möjlighet att öppna en reva i tiden och kanske till och med färdas genom den.

När han till sist anlände till Göteborg så hölls en bankett i hans ära den 10 juli och ivrig som han var nämnde han detta för sina bordsgrannar som nog mest tyckte att den där Einstein verkade lite extra vimsig och fantasifull. Han kanske till och med drev med dem?

Men en adept i *Vasa Esoteriska Orden* hörde samtalet och telefonerade till ordens stormästare, Bror Hans Billqvist.

Bror Hans blir han eld och lågor och ser han en möjlighet att kunna genomföra den resa i tiden han velat göra för att rädda sin vän Emil. För om det som Einstein sade om sina anteckningar stämmer måste det betyda att det blir oerhört enklare att genomföra ritualen. Han beordrar genast att anteckningsboken skall stjälas!

Adepten, som heter Ragnar Alfredsson och är väl införstådd med Bror Hans planer, lyckas komma åt anteckningsboken, slår in den i en servett och skyndar ut från bankettsalen för att ta sig ut ur utställningsområdet och omgående bege sig till ordensmästaren för att leverera boken.

Men det är fler än *Vasa Esoteriska Orden* som är ute efter anteckningsboken.

Jubileumsutställningen samlar folk från hela världen, och en så prominent gäst som Albert Einstein väcker också uppmärksamhet.

En tysk sekt, vars medlemmar har svurit att bekämpa allt det som de uppfattar som ockult och mystiskt befinner sig också i Göteborg.

En av deras medlemmar spionerade på Einstein under hans resa upp från

Köpenhamn och uppfattade så pass mycket av samtalet med Yitiern att det var oerhört farlig kunskap som han fick med sig.

Medlemmen fick inget tillfälle att själv lägga beslag på anteckningsboken under tågresan, men träffar de övriga medlemmar som är i Göteborg och de beslutar sig för att göra ett försök under banketten.

Olyckligtvis har Ragnar hunnit före dem, de följer dock med honom mot utgången och i skuggorna i en liten dunge i Långa gången, utanför en av utställningshallarna blir det handgemäng. Adepten slår undan förföljarna och rusar mot utgången när han får en kniv i ryggen!

Han når fram till entrétunneln och hans förföljare bestämmer sig för att dra sig undan när de hör att de är några andra i tunneln –

nämligen utredarna! Och det är här äventyret tar sin början ...

Inledning

Nedanstående kan läsas direkt för utredarna (eller återberättas på eget sätt):

"Det är kväll den 10 juli, för omväxlingsskull har det varit en varm dag denna jubileumssommar 1923. Klockan har redan hunnit bli 21.30, men ni är ändå på väg till jubileumsutställningen.

Middagsbjudningen ni besökte drog ut på tiden, men nu när ni till sist går av spårvagnen vid Götaplatsen känner ni förväntan igen. Det enorma, nybyggda konstmuseet som tar upp så stor plats på torget tycker ni fortfarande är överväldigande, men era blickar dras som vanligt mot de höga minareterna som syns alldeles bakom - någon av er har hört att de är minst 60 meter höga och lejonet respektive kronan som pryder dem syns väl på långt avstånd.

Det är inte mycket folk ute, ni ser ingen kö vid sekretariatsbyggnaden där man kan köpa biljett, men ni har å andra sidan för länge sedan löst inträde för hela säsongen. Det här är ju inte något ni vill missa. Och en sån här kväll vill ni ju naturligtvis inte missa heller! För det är inte varje dag som Göteborg har så celebret besök som det har i dag. Äntligen har

den världsberömde fysikerna Albert Einstein har anlant till staden och att under kvällen har det hållits en bankett i hans ära.

Han var tydligen försenad till Göteborg, men det stod inget i Handelstidningen om varför. Stor sak i det, ni tänker att ni nog inte ska gå och se hans föreläsning som ska hållas nästa dag, men i alla fall så hade det varit kul att få en skymt av honom i vimlet.

Det är ju trots allt inte varje dag som en av de smartaste personerna i världen besöker Göteborg!

Lätta i sinnet, kanske skojande om vad ni skulle vilja prata med Einstein om ifall ni skulle få chansen att träffa honom går ni mot entrén.

Fördelen med att komma så här sent är att det i alla fall inte är någon kö, vilket det ofta blir mitt på dagen. Ni har ofta undrat vem det var som kom på att ingången till

jubileumsområdet skulle vara en trång trögång där det bara går att gå två personer i bredd, för på en utställning som på så många plan hyllar utveckling hade det väl kunnat lösas smidigare?

Ni visar era biljetter, svänger runt hörnet och går in i gångtunneln. Ni har inte hunnit många steg när en man, klädd i en grå kostym, men med slipsen uppknäppt. Han stapplar in gången. Han stödjer sig med ena handen mot väggen, och håller ett litet knyte i den andra handen."

Mannen hostar och flämtar. Ser utredarna. Nu försöker han ställa sig rakt och sträcker ut handen mot er, viskar "snälla, hjälp mig ..."

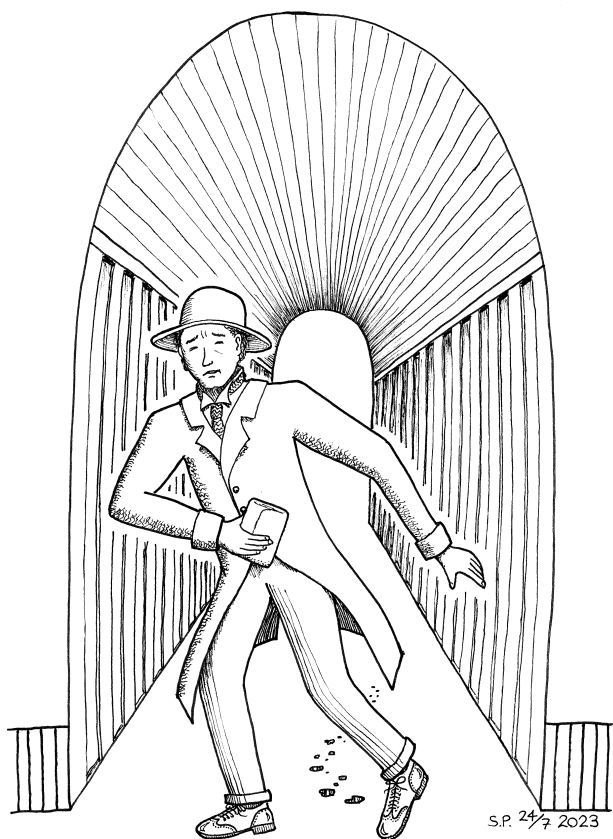
tar ett par stapplande steg fram (den uppmärksamme utredaren noterar att det droppar från mannens rygg). Han formligen ramlar mot den av utredarna som går längs fram, greppar tag i denne och trycker byltet, som verkar vara något som är inslaget i en servett, i handen på utredaren.

"Snälla", mumlar mannen. "Ta det här till Bror Hans Billqvist". Utredaren möter mannens blick. Den är skräckslagen och desperat. "Se till att han får det och att det inte hamnar i orätta händer."

Sedan sjunker mannen ihop, om utredaren tar tag i honom så kollapsar han i famnen på denne, annars glider han ner på marken och de ser att han har en kniv i ryggen!

Baksidan av kavajen är röd av blod och även om han inte är riktigt död ännu så kommer han att avlida inom ett par minuter, oavsett om utredarna lyckas med första hjälpen eller ej. Söker de igenom kroppen hittar de identitetshandlingar och får reda på att han heter Ragnar Alfredsson.

Det här är en så uppskakande upplevelse och inte alls vad utredarna hade förväntat sig, så de behöver slå för SIN (0/1T3).

Nu uppstår flera uppenbara valsituationer. De måste bestämma vad de vill göra med boken, men det första handlar om hur de ska hantera situationen med den snart döende mannen.

Försöka spåra överfallaren

Om utredarna vill se om de kan hitta vem eller vilka det nu var som angrep mannen så leder ett lyckats slag på SPÅRA att man upptäcker ett spår av blod som tar en liten bit ut i den första delen av utställningsområdet, Långa gården och dess av två längor med utställningshallar. Ungefär femton meter från gångtunneln som utgör entrén växer några träd vid ingången till en av utställningarna. Där kan utredarna se

lite tecken på strid och en större blodpöl. Några andra spår kan de inte se och de enda personerna som är i närheten är borta vid minareterna som leder in mot Stora Gården. Utställningshallarna är stängda och eftersom det är så många fotspår i gruset är det omöjligt att uttyda något mer.

Att sticka iväg

Blir utredarna nervösa och bestämmer sig för att sticka direkt så skapar de onekligen en hel del problem för sig själva. De får i så fall slå på TUR och om någon av dem misslyckas så kommer entrépersonalen att kunna identifiera dem vid ett senare tillfälle och de kommer att tas in på förhör av polisen.

Förhoppningsvis väljer inte utredarna den här utvägen, men skulle så vara fallet är det upp till spelledaren att avgöra om deras förklaring anses trovärdig eller om de kommer att häktas.

Att tillkalla hjälp

Det här borde ju vara det mest rimliga att göra - exempelvis kan detta göras genom att prata med entrépersonalen som kommer tillkalla vakt och polis. Utredarna får ge ett kort vittnesmål och lämna uppgift om var de kan nås om det skulle behöva komma i kontakt med dem. Men sedan kan de gå.

Anteckningsboken

Förhoppningsvis bestämmer sig utredarna för att inte nämna det lilla byltet de fick av den nu avlidne mystiske mannen - om de ändå gör det så kommer den att hamna i hos Bror Hans till sist och utredarna kommer att bli kontaktade av den tyska sekten av väktare för att hjälpa till att stoppa ritualen.

Troligtvis sätter sig utredarna i lugn och ro på någon restaurang (eller på någons hotellrum) för att titta närmare på vad de har fått. Skulle de göra det inne på utställningsområdet så kan det vara bra att veta att Einstein redan har lämnat området.

Byltet som utredarna fick består av något hårt som är inlindat i en servett. I den ligger en svart anteckningsbok i hårdband, ungefär i måtten 20x15x1.5 cm. På den första sidan står namnet på ägaren: Albert Einstein. Boken är skriven på tyska, och de första sidorna är allmänna anteckningar, tankar om hur krig kan undvikas och olika utkast till formler.

Ungefär en tredjedel in i boken så ändras anteckningarnas karaktär, i allt som allt trettio tätskrivna sidor. Det är en rörig och komplicerad text, skriven med ganska slarvig handstil och här och där är några mycket märkliga formler insprängda. Det tar ungefär

tre timmar att läsa igenom de här sidorna, och minst en dag för att verkligen förstå dem (se uppgifter om boken nedan). En utredare som har minst 50 % i TYSKA kan läsa utan problem, annars behöver man lyckas med ett slag på språket i fråga.

Anteckningsboken är fascinerande och omskakade att läsa sidorna - det är en redogörelse för Einsteins samtal med Yitier (även om det såklart inte framgår att det är just en Yitier som han pratat med), hans egna slutledningar och en chockerande slutsats om att det kan gå att öppna en ficka i tiden och att på så sätt kunna ta sig till en given tidpunkt och kanske även kunna ändra historiens lopp. Samt en del komplicerade formler som skulle kunna användas för att öppna den här fickan.

Einstein skriver att det är en helt revolutionerande tanke och att han ser fram emot att få diskutera det med några kollegor, bland annat Niels Bohr.

Värden för boken:

Sinnesbelastning: 1T4

Cthulhumyten +1/+2 %

Mythosvärde: 2

Studium: 1 dag

Besvärjelse: Inga egentligen, men efter att ha läst anteckningsboken kan man genomföra

ritualen "Tidsportal" till en fjärdedel av den egentliga kostnaden i VST och på betydligt kortare tid genomföra ritualen.

Frågan är nu vad utredarna ska göra med boken. Egentligen har de tre alternativ: att behålla den, att ge den till Bror Hans Billqvist (vilket ju var den döende mannens sista önskan) eller att söka upp Albert Einstein och ge tillbaka den till honom.

Oaktat vad utredarna väljer att göra så kommer såväl tyskarna som Vasa Estoriska Orden få reda på att det är de som har boken och de kommer snart märka att de är förföljda.

De kommer att upptäcka att väldigt många

omkring dem pratar tyska, att det står kostymklädda män och studerar dem i gathörn och troligen kommer någon av deras hotellrum eller lägenheter att bli genomsökta.

Att (försöka) lämna tillbaka boken till Albert Einstein

Det är inte den lättaste saken i världen att komma i kontakt med en av dåtidens kändaste personer, men det är heller inte helt omöjligt.

Det lättaste för utredarna är att försöka göra det i samband med Einsteins nobelföreläsningen den 11 juli i kongresshallen som låg i anslutning till nöjesfältet. Kongresshallen som rymde 1000 personer var fullsatt (men

utredarna kan naturligtvis få plats), det ska ha varit väldigt varmt i hallen och många av åhörarna lär ha somnat under föreläsningen. Om detta berodde på värmen, på att de inte kunde tyska eller att de inte förstod vad nobelpristagaren talade om låter vi dock vara osagt. På en bild från föreläsningen kan vi i alla fall se att Gustav V som satt på första raden var klarvaken!

Utredare som kan tyska och har en bildningsgrad över 60 procent håller sig automatiskt vakna och får de höra en intressant föreläsning om relativitetsteorin. Övriga utredare behöver lyckas med ett fysikslag för att inte dåsa till.

Om utredarna efter föreläsningen pratar med någon i personalen på Kongresshallen och lyckas med CHARM eller ÖVERTALA kan de få komma bakom scenen. En i personalen ber dem följa med honom och de går genom korridorer och loger bakom scen på teatern. De leds ner för flera trappor och visas in ett litet rum.

"Vänta här", säger personen som ledsagat dem, varpå han går ut och låser dörren. Efter ungefär femton minuter öppnas dörren och sex rejäla herrar kommer in, beväpnade med batonger. De ber utredarna att lämna över en viss anteckningsbok och lovar att de

sedan är fria att gå.

Om utredarna vägrar blir det slagsmål, de kommer oundvikligen att förlora och bli av med anteckningsboken i vilket fall som helst. De lämnas kvar i det lilla rummet och först efter ett par timmar kommer en hederlig person som jobbar på teatern hitta dem och släppa ut dem.

Här kommer en av överfallarna att tappa sin plånbok, vilket är ett sätt som utredarna kan få tag på ledtråden till när ritualen kommer äga rum.

Om någon utredarna lyckas på ett svårt DYRKA kan de ta sig ut innan slagkämparna kommer, men då kommer de istället stöta på dem i korridoren med ungefär samma resultat.

Överfallna är betalda av Bror Hans Billqvist och kommer att lämna över boken till honom.

(Om utredarna av någon outgrundlig anledning ger anteckningsboken till personalen för att de ska lämna den vidare så kommer de i vilket fall som helst att bli anfallna så kommer den via andra vägar hamna i Bror- Hans Billqvists händer (han har ju uppenbarligen fler kontakter bland de som jobbar på jubileumsutställningen).)

Kontaktade av tyskarna

Den tyska gruppen lyckas ganska omgående få reda på att det var utredarna som mötte Ragnar Alfredsson när han staplade in i gången och därmed de som kom över anteckningsboken (det här kan enkelt förklaras med att de antingen såg utredarna eller att de har mutat någon av de poliserna som kom till olycksplatsen).

Tyskarna tycker att det bästa är att börja med att vädja till utredarna och också berätta lite om vad de vet om Bror Hans Billqvist och Vasa Estoriska Orden. De skickar därför ett meddelande till någon av utredarna (spelledaren får välja själv), men den korta men kryptiska texten:

"Vi vet att ni har något som ni inte bör ha. Ge den absolut inte till BHB. Han kan ej litas på. Medlem i farlig sammanslutning. Möt mig bakom Idrottsutställningen i morgon klockan 11."

När utredarna tar sig till mötesplatsen så finner de dock ingen där. Efter att ha väntat i tio minuter börjar de undra vad som har hänt och om de aktivt ser sig omkring upptäcker de ett par fötter som sticker ut under en buske (om de inte aktivt letar kan de få slå på FINNA DOLDA TING för att göra samma upptäckt). Om de närmar sig finner det att där ligger en död kvinna, det är lätt att dra

slutsaten att hon ströps till döds efter som ett tunt rep fortfarande är virat kring hans hals. En lapp är fastnålad i likets kavaj. Om utredarna tar upp den så finner de ett kort men kärnfullt meddelande:
"Ge oss anteckningsboken!"

Om utredarna undersöker platsen kan de finna några tecken på strid, men inte mer än så. Personen har på sig identitetshandlingar som stärker att det rör sig om en tysk, en Vera Danning som är 36 år gammal. Men mer information än så får de inte reda på och det bästa är om de varskor vakterna om liket.

Nästa dag hittar de dessutom en notis i tidningen om att ett antal tyskar har förts till sjukhus efter att ha blivit misshandlade. Bror Hans har helt enkelt satt hårt mot hårt och slagit till mot flera av medlemmarna i väktarsekten efter att han har identifierat dem. Men de har fortfarande kvar några medlemmar i Göteborg.

Bibliotekskunskap

Det är naturligtvis möjligt att bege sig till Dicksonska Folkbiblioteket i närheten av Järntorget eller någon tidningsredaktion för att se om det går att få reda på något om vem Bror Hans Billqvist kan tänkas vara. Med ett lyckat slag på BIBLIOTEKSKUNSKAP så kan utredarna hitta tre kortare notiser från

Handels- och sjöfartstidningen.

(Notiserna finns också som hand-outs, men återges här).

Byrådirektör går i pension

(Publicerat under namn och nytt i mars 1923)

Bror Hans Billqvist, byrådirektör på Zetterholms Redovisningsfirma har nu attesterat sin sista räkning eftersom han från och med den siste denna månad går i pension. Direktör Billqvist har, enligt herr Zetterholm själv, varit en mycket god medarbetare och omtyckt chef och nu börjar jakten på hans efterträdare.

Ung man död efter överfall (7 april 1914)

Den 27-årige Emil Nilsson hittades avliden på morgonen den 6 april i Vasaparken. Herr Nilsson var inneboende hos direktör Billqvist på Teatergatan, inte många hundra meter från Vasaparken. Enligt polisen rör det sig om ett brutalt överfall, och då ingen misstänkt finns ombeds den som kan ha sett eller hört något omgående kontakta polisen.

Olycka på Teatergatan (20 oktober 1920)

Natten till den 20 oktober vaknade många grannar på Teatergatan av en märkligt oljud. Det visade sig att alla fönster i en våning som tillhör Bror Hans Billqvist, byrådirektör, gick sönder samtidigt. En granne som tittade ut på gatan noterade två personer som såg ut att

vara klädda i långa kåpor avlägsna sig från platsen, men eftersom gatan var fylld av fönsterglas drar polisen slutsatsen att dessa individer inte har krossat rutorna.

Byrådirektör Billqvist har avstått från att yttra sig om händelsen.

Om de söker information om Ragnar Alfredsson kan de hitta följande:

Folkskollärare oskyldig (14 oktober 1922)

Ragnar Alfredsson, den folkskollärare som greps då han påträffades vid vad som verkade vara ett bestialiskt djuroffer, har nu släppts i brist på vidare bevis.

Det var för två månader sedan som Alfredsson greps då polisen hade fått larm om ett oerhört oväsen i ett skjul i utkanten av Kungsladugård. Två personer rusade därifrån när polisen anlände, men i skjulet fanns förutom flera rester av slaktade djur även Alfredsson som var helt täckt i blod.

Alfredsson har hela tiden hävdad att han hade hört oväsendet och försökt stoppa skeendet, men inte kunnat svara på frågan varför han befann sig i närheten.

Alfredssons advokat, Simon Ehrberg, har hela tiden hävdad att hans klient var oskyldig och fallet har nu lagts ner.

Om någon letar vidare efter information om Simon Ehrberg så är det lätt får reda på att

advokaten i fråga är anställd av Zetterholms Redovisningsfirma och har jobbat mycket tillsammans med Bror Hans Billqvist.

Behålla boken

Om utredarna behåller boken kommer de en kväll, bara någon dag efter Einsteins föreläsning, bli attackerade på samma sätt som i Kongresshallen och med samma utfall. Även här kan de få tag på ledtråden.

Kontakta Bror Hans Billqvist

Eftersom Bror Hans är en relativt välkänd såsom nyligen pensionerad byrådirektör så är det hyfsat enkelt att få tag på hans kontaktuppgifter och att han bor på Teatergatan.

Om de försöker spionera på honom utanför huset där han bor på Teatergatan så kommer portvaken - som varje år får en riktigt stor bonus av Bror Hans - att upptäcka dem och uppträda hotfullt. Om de ändå frågar något om Bror Hans (eller om incidenten med alla fönster som gick sönder) så blir han ännu mer upprörd och hota med att ringa polisen. Sedan rapporterar han naturligtvis till Bror Hans.

Vill utredarna komma i kontakt med Bror Hans kan de antingen ringa, skicka ett telegram eller helt enkelt besöka hans bostad.

Han vill dock inte prata med dem direkt eller ta emot dem i sin våning, utan låter dem lämna ett meddelande, troligen till hans sekreterare. Denne är medlem i orden och mycket väl insatt i vad det gäller och kommer förklara för utredarna att de gör bäst i att göra som direktör Billqvist önskar.

Ett par timmar senare kontaktar Bror Hans Billqvist dem själv och lyssnar på vad de har att säga.

Bror Hans har inte blivit ordensmästare av Vasa Esoteriska Orden utan att vara försiktig av sig, men han är ju också mycket mån om att få tag på anteckningsboken. Även om utredarna inte säger rakt ut att de har den så föreslår han att de ska mötas på en neutral plats med mycket folk - närmare bestämt huvudrestaurangen på jubileumsutställningen. Han låter dem också förstå att han kan vara villig att betala bra om de ger honom det han vill ha.

Bror Hans kommer till middagen ha med sig två adepter (som är beväpnade) och har ordnat med ett chambre séparée i den stora restaurangen. Huvudrestaurangen hade plats för över 3000 gäster och var på två våningar. Den låg inne på Stora gården på jubileumsutställningen och där var ständigt gäster som strömmande dit, antingen för att

äta eller för att dansa.

Utredarna anmäler sig till en hovmästare och blir visade till ett rum som ligger på andra våningen där Bror Hans hälsar dem välkomna och bjuder dem frikostigt på mat och dryck. Han kommer att förhöra dem, så diskret som möjligt, om de har läst boken och om de förstår något av innehållet. Här behöver utredarna lyckas med PSYKOLOGI eller TUR för att inte säga för mycket.

De kan ju också, om de till exempel använder CHARM eller ÖVERTALA försöka få reda på varför Bror Hans så gärna vill ha anteckningsboken. Han uppger då det dels beror på att han samla på unika böcker (vilket är helt sant) och att det dels är en fantastisk möjlighet att få läsa helt ocensurerade tankar om kosmos av en tidernas främste tänkare. Visst hade han själv velat träffa professor Einstein, men då han nekades detta så är det här nästan lika bra. Ett lyckas slag på PSYKOLOGI visar att han ljuger, men om utredarna har läst boken själva så förstår det nog ändå.

När (och om) utredarna lämnar över boken så ger en av adepterna dem en sliten plånbok tillbaka.

"Det är nog bra att vara diskret, ett kuvert

hade ju kunnat vara misstänksamt", säger Bror-Hans när han nöjd får boken. Plånboken innehåller sedlar - närmare bestämt 500 kronor, men också lite blandade papper som har lagts ner för att fylla ut den. Här kan ledtråden ligga bland de blandade papperna.

Om utredarna inte lämnar över boken kommer Bror Hans kommer påpeka att han, till skillnad från dem, har många förtrogna som kan ta hand om det hela och att utredarna inte ska göra något dumt. Han kommer att låta dem gå, men på väg ut ur utställningsområdet kommer de bli överfallna - här följer samma händelseförlopp som skulle kunna ha inträffat vid Kongresshallen, dvs de blir hotade och nedslagna om de inte lämnar ifrån sig boken frivilligt.

När utredarna är på väg att lämna sällskapet kommer någon av dem höra att en av adepterna nämner något om att "nu kan vi äntligen genomföra ritualen". Men om de skulle fråga något om det så ler Bror Hans stort och säger att de nog hörde fel.

Om utredarna är tveksamma till att lämna över boken, men visar intresse för vad vad Bror Hans ska göra, så kan han öppna sig för dem och berätta att det han ska göra inte alls är så farlig. Om det som han hört om

innehållet i anteckningsboken stämmer så kan den hjälpa honom att förkorta en ritual som han behöver genomföra. Hans syfte är att förhindra en olycka som inträffade för flera år sedan och som han känt sig skyldig till i alla dessa år. Ett lyckat slag på PSYKOLOGI visar att han är ärlig, och att det verkar finnas en djup sorg bakom det hela också.

Om utredarna då går med på att vara med så får de tid och plats när de ska infinna sig utanför utställningsområdet.

Om utredarna redan har blivit av med anteckningsboken men ändå vill träffa Bror Hans behöver de lyckas med ett ÖVERTALA när de pratar med hans sekreterare. De kan då få ett kort möte där de med hjälp av CHARM och PSYKOLOGI kan få ledtrådar om vad Bror Hans planerar.

Ledtråden

Vid några tillfällen kan utredarna hitta en ledtråd till att något planeras och när det ska genomföras. Det är några utrivna sidor ur en kalender, som antingen kan finnas i en plånbok som en av deras överfalla tappar eller av misstag ligga tillsammans med pengarna som Bror Hans ger dem.

På ett av datumen, närmare bestämt den 14 juli står det: Stjärnorna är i rätt position.

Vakterna är mutade. Templet är ostört. Får vi bara anteckningsboken kan ritualen genomföras.

Om inte utredarna själva kommer på att Minneshallen ser ut som ett stort tempel kan de få slå ett Idéslag.

Kontakt med de tyska väktarna

Om utredarna skulle behöva en knuff i rätt riktning mot ritualen som är tänkt att vara äventyrets final så blir de kontaktade av en av de tyska väktarna, närmare bestämt Elisa Bleibtreu som är en av toppnamnen och åkt till Göteborg när hon fått reda på att det inte riktigt har gott som de gruppen har önskat sig. Elisa pratar god svenska och det är därför hon är här.

Hon föreslår att de ska träffas inne på jubileumsutställningen, förslagsvis i den stora maskinhallen där utredarna och frau Bleibtreu går omkring bland alla tekniska landvinningar och hon berättar för dem om vilka de är, att det är olyckligt att de har fått så dålig kontakt tidigare och varför det är så viktigt att få tag på boken.

Hon jämför boken med många av maskinerna i utställningshallen, berättar att den innehåller kunskap som människor av i dag skulle ta som magi, precis som forntidens människor

inte skulle begripa sig på det som i dag ställs ut. Men skillnaden är att kunskapen som finns i boken är farlig, och eftersom den inte är skapt för att användas av oss människor så kan den orsaka stor skada, särskilt om den används av någon som Bror Hans som enkom tänker använda den av personliga skäl.

Om hon får anledning att lita på utredarna kan hon ge lite bakgrundsinfo om vad som hände på vägen till Göteborg, att de tror att personen som Einstein träffade inte är mänsklig och att det nog är bäst att professorn inte heller får tillbaka sin anteckningsbok.

Elisa har anledningar att tro att Bror Hans kommer öppna en lucka i tiden för att stoppa en sorglig händelse när han förlorade någon som stod honom nära. Förutom att det inte kommer kunna lyckas så kommer det också att dra till sig krafter och varelser som är farligare än vad någon tror och därför måste han stoppas. Och boken, den behöver brännas så att ingen annan kan frestas.

Hon är ärlig med att hon behöver hjälp eftersom flera av medlemmarna i hennes krets är skadade, och hon påpekar att utredarna är alldeles för indragna i det hela för att backa ut.

Om utredarna går med på att hjälpa henne så bestämmer de att de ska ses på kvällen den 14 juli för att ta sig in i utställningsområdet.

"Klä er i mörka kläder", säger frau Bleibtreu.
"Och se till att vara beväpnade."

Ritualen

Utredarna kan antingen ge sig in på utställningsområdet själva för att bevittna eller stoppa ritualen, eller göra det i sällskap med Bleibtreu. Oavsett vilket är det ju inte det lättaste som finns att ta sig in efter stängning, men det är i alla fall en fördel att det i enighet med Bror-Hans planer är färre nattvakter än vanligt ute.

Tyskan har ordnat så att de kan ta sig in bakom Näckrosdammen och idrottsutställningen, om du som spelledare vill göra det besvärligt för utredarna så får de försöka ta sig in via de staket som omger utställningen och behöver då lyckas med SPÅRA eller FINNA DOLDA TING, och de kan till exempel ha tur och hitta den öppning som Bror Hans har ordnat med så att han och hans adepter ska smita in obemärkta.

Det är en spöklik känsla att gå i mörkret mellan de stora byggnaderna. Där det i vanliga fall är så mycket folk och en så festlig stämning är det nu tyst, och idrottstemple

som de passerar förbi kastar långa skuggor efter dem. Men när de kommer ut på den öppna platsen vid Näckrosdammen så märker de att det brinner eldar vid Minnestemplet och de kan se gestalter som står mellan pelarna. Det är Bror-Hans och hans sällskap som har påbörjat ritualen.

Bror-Hans har lämnat två adepter i skuggorna nedanför templet, och för att inte bli upptäckta när de tar sig fram måste utredarna lyckas med SMYGA eller GÖMMA SIG.

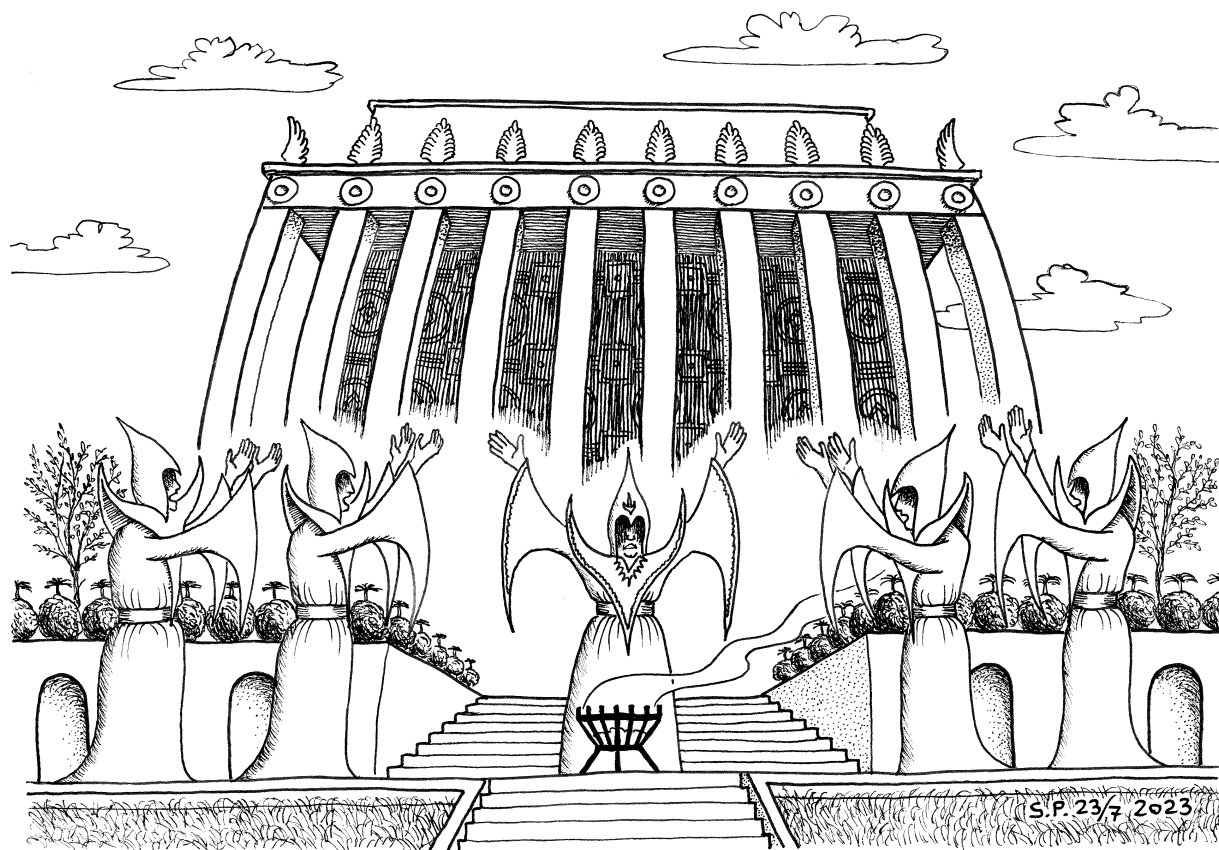
Gör de inte de så kommer de två adepterna lägga sig i bakhåll och anfalla när utredarna nästan är framme.

När utredarna är precis nedanför templet kan de i alla fall se vad som händer. Bror-Hans står i mitten och fyra adepter står runt honom. Bror-Hans mässar, dels på svenska, dels på latin och dels på ett språk som de aldrig har hört förut. Det är uppenbart att de har hållit på med ritualen en liten stund, för nu närmare de kommer, desto svårare blir det att gå, det är som om luften har blivit seg, som om varje steg känns tungt. De kan också se att luften inne i templet börjar skälva vid ett visst område, som om den var på väg att öppnas som en port och de kan höra ett dovt morrande. Situationen är väldigt obehaglig och utredarna får nu slå på SIN (0/1).

Nu är de dessutom så nära att de två adepterna som står vakt kommer anfalla om de har upptäckt utredarna. Om de inte är upptäckta men bestämmer sig för att försöka avbryta ritualen så kommer adepterna att anfalla för att försöka hindra dem.

Bror Hans kommer inte avbryta ritualen bara för att det är ett slagsmål precis nedanför trapporna upp till templet utan fortsätter sitt mässande. Det han gör är mycket farligt, inte bara för att tidens vävar är mycket ömtåliga, utan också för att han med sin ritual drar på sig uppmärksamheten hos Tindaloshundar. I det yttre rummet i templet där Bror-Hans och hans adepter står är dessutom vinklarna i rummet 120 grader, vilket är vad som krävs för att en Tindaloshund ska kunna manifesteras sig. Om inte ritualen avbryts i tid så kommer en hund att dyka upp. Bror Hans kommer i samma sekund som ritualen är fullbordad gå igenom tidsrevan, varpå hunden till att börja med anfäller adepterna. Och sedan utredarna ...

Men det här går att stoppa. Om utredarna har lyckats övermanna de två adepterna som vaktade templet så har de en möjlighet att

stoppa Bror Hans och ritualen. Bror Hans själv fortsätter att mässa, men de adepterna som assisterar honom gör allt för att försvara sin läromästare. De är dock obeväpnade och något uttröttade, men tillräckligt många för att de ska vara besvärliga.

Dessutom kommer utredarna, så fort de kommer upp till det yttre rummet i templet, notera att något håller på att hända i ett av hörnen. Förutom den märkliga revan i luften så ser de också hur en form, som kanske, men ändå inte, är lik en hund håller på att materialisera sig i hörnet. Om det är en hund så har den brinnande ögon och kanske uppfattar de den blåtonade huden. Även om

den inte är riktigt där är det en tillräckligt fasansfull upplevelse och ett slag på SIN behövs. Eftersom de inte ser den ordentligt förlorar utredarna 1/1T10 i sinneshälsa.

Den utredare som har någon kunskap i Cthulhumyten får naturligtvis göra ett försök att slå för att få reda på vad det händer, men annars räcker det med ett lyckats idéslag för att förstå att det kan finnas ett samband mellan varelsen som manifesterar sig och den ritual som Bror Hans håller på att genomföra (fast troligen förstår utredarna det ändå).

Om utredarna medverkar i ritualen

Om utredarna går med på att medverka i

ritualen kommer de möta Bror Hans och en samling adepter vid sidan av jubileumsutställning, strax bakom Konstmuseet på Götaplatsen (på motsatta sida i förhållande till entrén). De förses med varsin kåpa och får utdrag ur ritualen som de ska läsa högt och går i tystnad genom den mörka parken.

På plats kommer utredarna att mäsas en ramsa på ett obegripligt språk medans Bror Hans genomför resten av ritualen. Det är en obehaglig situation och de kommer även här få göra en kontroll på SINNESHÄLSA (0/1T4).

De kommer stå så att de ser hörnet där varelsen kan materialiseras och om de har tipsat tyskarna om när det hela sker kommer de att höra ljudet av slagsmål mellan de två adepter som håller vakt och gruppen med tyskar.

Troligen kommer utredarna att bryta in och försöka stoppa Bror Hans även om de är med i ritualen och då fortlöper allt enligt ovan.

Om utredarna stoppar ritualen

Om de lyckas stoppa Bror Hans så öppnas inte luckan i tiden och Tindaloshunden kommer inte att materialisera sig. Viktigt är naturligtvis att de tar anteckningsboken ifrån honom, och detta är inte så svårt om de väl lyckas avbryta honom. Och hur lättade utredarna än är när faran verkar vara över så

kommer han varna utredarna och säga att de inte ska underskatta hans makt, sedan ger han sig av med sitt följe.

Är utredarna tillsammans med Bleibtreu så kommer hon ta anteckningsboken och bränna upp den på platsen, innan hon tackar utredarna och ger sig av på egen hand.

Utredarna är nu kvar i templet, och är troligen på väg hem. De är mycket förvirrade och undrar vad det är som egentligen här hänt. De förstår att de har avstyrt något som hade kunnat få katastrofala följder, men inte riktigt vad det egentligen betyder. När de går ut genom den mörka parken tycker de sig höra ett dovt morrande, men när de vänder sig om är det ingen där ...

Spelledarpersoner

Bror Hans Billqvist, 66 år

Stormästare i Vasa Esoteriska Orden, nyligen pensionerad byrådirektör

Bror Hans var med från allra första början, när det som sedermera blev Vasa Esoteriska Orden endast var en diskussionsklubb. Girigt började han läsa alla skrifter orden kom över, och det var kanske enbart genom hans fars kontakter som han jobbade sig upp till byrådirektör.

Bror Hans skulle ha gift sig, allt var planerat och klart men den tilltänktas familj avbröt förlovningen endast ett par veckor innan bröllopet. Varför de gjorde de har fortfarande inte riktigt klarlagts, men det går rykten om att det var Bror Hans själv som betalade dem en stor summa pengar för att göra det. Om detta är sant eller ej det ingen som vet, men faktum kvarstår att Bror Hans inte verkade särskilt ledsen, samt att en adept i orden, Emil Nilsson, stod Bror Hans nära och även bodde som inneboende hos honom i flera år. Nilsson omkom dock när han blev anfallen av några rånare vid Vasaparken. Detta var en händelse som drabbade Bror Hans väldigt hårt och han blev inte bara bitter och ledsen utan mer och mer paranoid och försäkrar sig om att de han omger sig med är lojala.

STY 45 FYS 45 STO 65 SMI 45 INT 75

KAR 70 VST 70 UTB 80 SIN 60 KP 11

Skadebonus 0 Kroppsbyggnad 0

Färdigheter: Antropologi 40 %, Bibliotekskunskap 60 %, Bokföring 50 %, Charma 50 %, Cthulhumyten 25 %, Ockultism 50 %, Psykologi 40 %, Historia 50 %, Juridik 60 %, Värdera 20 %
Språk: Svenska, tyska, franska, latin
Besvärjelser (7 magipoäng): Tidsportal, Naach-Tiths barriär, Skyddstecken

Slagkämpar

Sex slagkämpar har hyrts in av Bror Hans Billqvist för att se till att utredarna lämnar över anteckningsboken. De får ovanligt bra betalt för vad de tycker är en enkel uppgift, och är lovade än mer när de anländer med boken i fråga. Så de är med andra ord mycket motiverade.

STY 75 FYS 65 STO 70 SMI 55 INT 45

KAR 40 VST 45 UTB 20 SIN 45 KP 13

Skadebonus + 1T4 Kroppsbyggnad + 1

Rörelse 8

Vapen: Slagsmål, Slåss med tillhygge/batong (skada 1T6 + SB), kniv, stor (skada 1T8 SB)

Färdigheter: Bluffa 40 %, Ducka 45 %, Finna dolda ting 35 %, Hota 65 %, Kasta 50 %,

Smyga 30 % Handgemäng 80 %

Språk: Svenska

Besvärjelser och magipoäng: Inga

Elisa Bleibtreu

Elisa är en av de ledande medlemmarna i den tyska väktarsekt som befinner sig i Göteborg under jubileumsutställningen och som framförallt bevakar Einstein. De har svurit en ed att stoppa det de anser är livsfarligt för människor att ge sig i lag med. De förstår vad som finns utanför det vi kan uppfatta och de är mycket rädda för det. Därför vill de bekämpa alla samfund och kulter de kan och förstöra all kunskap de kommer över. Även om de ibland själva läser igenom böckerna de har hittat, bara för att lära sig mer om sina fiender.

När utredarna träffar Elisa börjar hon bli desperat. Hon är fått reda en del saker om Vasa Estoreriska Orden som gör henne orolig om vad de kan göra och hon är övertygad om att det kommer bli katastrofala följder om Bror Hans får fullfölja ritualen - även om då inte vet att det framförallt kommer bli katastrofalt för de som är närvarande när den utförs.

STY 60 FYS 50 STO 45 SMI 70 INT 75
KAR 80 VST 80 UTB 80 SIN 50 KP 9

Skadebonus 0 Kroppsbyggnad 0 Rörelse 8

Vapen: Pistol (1T8, Räckvidd 15 m

Eldhastighet 1/3 Magasin 8 Krångel 99) samt kniv (1T4+2)

Färdigheter: Bibliotekskunskap 50 %,

Charma 65 %, Cthulhumyten 10 %, Hota 40

%, Ockultism 30 %, Psykologi 60 %,

Övertala 70 %, Pistol 45 %

Språk: Tyska, Svenska

Besvärjelser: Inga

Genomsnittlig adept knuten till Bror Hans

Adepterna som är med i det här äventyret är väldigt lojala till Bror Hans. Han är mycket generös mot dem och har också lovat dem att de snabbt ska kunna stiga i rang inom orden om de bara stödjer honom.

De är samtliga unga män, i åldrarna 25 - 35 år.

STY 55 FYS 60 STO 50 SMI 65 INT 70

KAR 85 VST 60 UTB 60 SIN 60 KP 10

Skadebonus 0 Kroppsbyggnad 0

Vapen: De som vaktar ritualen är beväpnade med kniv (1T4+2) och revolver (1T8,

Räckvidd 15 m Eldhastighet 1/3 Magasin 6 Krångel 100)

Färdigheter: Bibliotekskunskap 50 %,
Bokföring 20 %, Charma 30 %, Övertyga 30
%, Cthulhumyten 10 %, Ockultism 30 %,
Psykologi 20 %, Handgemäng 45 %
Skjutvapen 25 %
Språk: Svenska, latin, tyska

Hand-outs

Byrådirektör går i pension

(Publicerat under namn och nytt i mars 1923)
Bror Hans Billqvist, byrådirektör på
Zetterholms Redovisningsfirma har nu
attesterat sin sista räkning eftersom han från
och med den siste denna månad går i pension.
Direktör Billqvist har, enligt herr Zetterholm
själv, varit en mycket god medarbetare och
omtyckt chef och nu börjar jakten på hans
efterträdare.

Ung man död efter överfall (7 april 1914)

Den 27-årige Emil Nilsson hittades avliden
på morgonen den 6 april i Vasaparken. Herr
Nilsson var inneboende hos direktör Billqvist
på Teatergatan, inte många hundra meter från
Vasaparken. Enligt polisen rör det sig om ett
brutalt överfall, och då ingen misstänkt finns
ombeds den som kan ha sett eller hört något
omgående kontakta polisen.

Olycka på Teatergatan (20 oktober 1920)

Natten till den 20 oktober vaknade många
grannar på Teatergatan av en märkligt oljud.
Det visade sig att alla fönster i en våning som
tillhör Bror Hans Billqvist, byrådirektör, gick
sönder samtidigt. En granne som tittade ut på
gatan noterade två personer som såg ut att
vara klädda i långa kåpor avlägsna sig från
platsen, men eftersom gatan var fylld av

fönsterglas drar polisen slutsatsen att dessa individer inte har krossat rutorna. Byrådirektör Billqvist har avstått från att yttra sig om händelsen.

Om de söker information om Ragnar Alfredsson kan de hitta följande:

Folkskollärare oskyldig (14 oktober 1922)

Ragnar Alfredsson, den folkskollärare som greps då han påträffades vid vad som verkade vara ett bestialiskt djuroffer, har nu släppts i brist på vidare bevis.

Det var för två månader sedan som Alfredsson greps då polisen hade fått larm om ett oerhört oväsen i ett skjul i utkanten av Kungsladugård. Två personer rusade därifrån när polisen anlände, men i skjulet fanns förutom flera rester av slaktade djur även Alfredsson som var helt täckt i blod.

Alfredsson har hela tiden hävdat att han hade hört oväsendet och försökt stoppa skeendet, men inte kunnat svara på frågan varför han befann sig i närheten.

Alfredssons advokat, Simon Ehrberg, har hela tiden hävdat att hans klient var oskyldig och fallet har nu lagts ner.

Meddelandet från Vera Danning

"Vi vet att ni har något som ni inte bör ha. Ge den absolut inte till BHB. Han kan ej litas på. Medlem i farlig sammanslutning. Möt mig bakom Idrottsutställningen i morgon klockan 11."

Ledtråden

14 juli

Stjärnorna är i rätt position. Vakterna är mutade. Templet är ostört. Får vi bara anteckningsboken kan ritualen genomföras.